

nelsesmæssige konti ikke bør gennemføres, afviser tinget de alternative besparelsesforslag

og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Det af *Christophersen* stillede ændringsforslag til forslag om motiveret dagsorden af *Lysholt Hansen* forkastedes (F. sp. 4340) med 85 stemmer (S, RV, SF og VS) mod 60 (V og FP); 17 medlemmer (KF og KrF) stemte hverken for eller imod.

Forslag om motiveret dagsorden af *Lysholt Hansen* vedtoges (F. sp. 4340) med 83 stemmer (S, RV, KF, KrF og CD) mod 20 (FP); 60 medlemmer (V, SF, DKP og VS) stemte herken for eller imod.

Hermed bortfaldt det af *Freddy Madsen* fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

6. Den 15. maj 1975 anmeldtes i folketinget (F. sp. 5128) følgende forespørgsel til statsministeren af *Knud Jespersen* (DKP):

„Hvad kan statsministeren meddele om udviklingen i beskæftigelsen?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $16/5$ (F. sp. 5131). Forespørgslen foretoges $4/6$ (F. sp. 5717 og 5809).

Forespørgeren (Knud Jespersen (DKP)) motiverede sin forespørgsel med den katastrofale arbejdsløshed. Arbejdsløsheden var ved at antage en permanent karakter, unge var langvarigt arbejdsløse, flere unge havde aldrig været i beskæftigelse. Dette kunne få voldsomme sociale følger. Det var regeringens og folketingets ansvar nu at gribe ind og sikre en fornuftig udvikling, der gav beskæftigelsen forrang.

Statsministeren (Anker Jørgensen) fremhævede to forhold, som udgjorde en væsentlig del af baggrunden for den nuværende situation for produktion og beskæftigelse. Det ene var den konjunkturafmatning, som var indtrådt i en række af de vigtigste industrilande, og som havde haft afgørende indflydelse på den danske eksport. Det andet var det indtrufne drastiske fald i den indenlandske boligproduktion, som havde følgevirkninger langt ud i det danske erhvervslev.

Der var, efter at den socialdemokratiske regering var trådt til, truffet foranstaltninger af afgørende betydning til imødegåelse af arbejdsløsheden, men de havde næppe kunnet nå at virke endnu i midten af maj. Der var i de sidste par måneder sket så væsentlige ændringer i den økonomiske politik, at de kommende måneder skulle markere en vending i udviklingen. Statsministeren omtalte derefter en række generelle og mere direkte foranstaltninger, som var gennemført eller ved at blive søgt gennemført til imødegåelse af arbejdsløsheden.